

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoE/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323202289
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4323202289.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/X, B. - C., aktuálne bytom D. X, E., proti povinnej: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, zastúpená splnomocnencom: I. J., nar. XX.XX.XXXX, K. XXXX/XX, L. M. – N., o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: A. B. G., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 6Em/3/2023-277 zo dňa 08.10.2025, takto

rozhodol:

Odvolanie povinnej o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 6P/103/2020-345 zo dňa 19.01. 2022 v časti úpravy styku otca s maloletým (výrok V.) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/12/2022-403 zo dňa 11.05.2022, právoplatného a vykonateľného dňa 26.05.2022 (výrok I.) a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 370 ods. 1, § 376 ods. 1, § 377 ods. 1, § 378, § 379 ods. 1, 2, § Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 1 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“) a dospel k záveru, že povinná (ďalej aj „matka“) dobrovoľne dôsledne neplní vykonateľné súdne rozhodnutie o úprave styku s maloletým dieťaťom, preto návrh oprávneného (ďalej aj „otec“) na nariadenie výkonu rozhodnutia považoval za dôvodne podaný. Poukázal na konanie vo veci návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým pod sp. zn. 6P/109/2023. V uvedenom konaní súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol dočasne zakázaný styk otca s maloletým uznesením č. k. 6P/109/2023-60 zo dňa 10.08.2023 ako nedôvodný zamietol. Voči predmetnému uzneseniu podala matka v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom následne rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14CoP/144/2023-95 zo dňa 25.10.2023 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2023. V konaní súd nariadil znalecké dokazovanie z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia a za znalca bola ustanovená znalkyňa PhDr. Dominika Vaškovič, ktorá podala písomný znalecký posudok č. 6/2024 zo dňa 27.6.2024. V merite veci súd rozhodol rozsudkom č. k. 6P/109/2023-291 zo dňa 16.10.2024, ktorým návrh matky na zákaz styku zamietol (I.), návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.10.2024 zamietol (II.) a zároveň rozhodol o náhrade trov štátu (III. IV.) a účastníkov konania (V.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.6.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 13CoP/51/2025-365 zo dňa 30.4.2025, ktorý ako odvolací súd na základe odvolania matky rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Maloletý je od odchodu otca zo spoločnej domácnosti v roku 2020 v starostlivosti matky. Následne matka súhlasila s víkendovým trávením času maloletého s otcom krátko v roku 2021, potom už matka navrhovala len styk

prostredníctvom videohovorov a aj potom, ako mal otec právoplatné rozhodnutie súdu o úprave styku (bez prítomnosti matky), matka otcovi styk s maloletým umožnila v rozpore s rozhodnutím súdu len v jej prítomnosti. Napokon ho v roku 2023 obmedzila úplne a otec sa odvtedy so synom prakticky nestretáva. Nikdy pred marcom 2024 matka podozrenie zo sexuálneho obťažovania syna otcom nespomínala a to napriek tomu, že pri popísanej silnej väzbe maloletého a matky zistenej znaleckým dokazovaním, keď maloletý identifikuje matku ako bezpečnú vzťahovú osobu, ich vzájomný vzťah je plne funkčný je možné predpokladať, že matka by takéto podozrenie musela nadobudnúť skôr, ako v čase, kedy sa už maloletý s otcom takmer rok nestretol prakticky vôbec. Odvolací súd konštatoval, že by bolo konaním v rozpore so záujmom maloletého, ak by takéto vážne podozrenie matka neavizovala príslušným orgánom. Výpoveďami rodičov neboli preukázané žiadne nové skutočnosti, len sa potvrdilo, že otcovi je zo strany matky v kontakte s maloletým bránené. Matka systematicky, prakticky od prvého konania vo veci maloletého, ktoré na súde prebiehalo, zamedzuje otcovi styk s maloletým, nerešpektuje ani jedno súdne rozhodnutie a každým rokom prezentuje a následne opakuje dôvody, pre ktoré sa syn s otcom stretávať nechce. Otca obviňuje zo sexuálneho zneužívania, obťažovania, zastrašovania či vyhrážania, ale ani jedno trestné oznámenie doposiaľ na neho nepodala. Na druhej strane podá trestné oznámenia na psychologičku RPPS, ak si vysloví názor, ktorý nekorešponduje s názorom matky.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 písm. b), f), g) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietne.

4. Podstatou odvolacích námietok matky bolo, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie predovšetkým na tvrdeniach orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ďalej aj „kuratela“), ktorých vierohodnosť je dôvodne spochybnená, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní sa zaoberali podozrením z nezrovnalostí v ich úradnom postupe. Súd prvej inštancie sa však s týmito skutočnosťami v odôvodnení rozhodnutia náležite nevysporiadal a bez kritického hodnotenia prevzal závery kurately ako hodnoverný skutkový podklad. Zároveň nevykonal všetky potrebné dôkazy smerujúce k riadnemu objasneniu skutkového stavu, najmä nevykonal navrhované dokazovanie znaleckým posudkom z odboru psychiatrie – sexuológie, ani nevykonal dokazovanie prehratím predloženého zvukového záznamu, ktorý mohol mať zásadný význam pre objektívne posúdenie veci. Týmto postupom došlo k porušeniu zásady materiálnej pravdy a zásady riadneho zistenia skutkového stavu veci. Súd sa zároveň nedostatočne zaoberal zdravotným stavom maloletého dieťaťa, jeho psychickým prežívaním a dôvodmi odmietania kontaktu s otcom, pričom nevzal dostatočne do úvahy odborné zistenia zdravotníckych pracovníkov ani skutočný vývoj psychického stavu maloletého. Mala za to, že postup súdu prvej inštancie nebol v súlade so základným princípom ochrany najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa v zmysle zákona o rodine, a ktorý musí byť prvoradým hľadiskom pri každom rozhodovaní vo veciach maloletých. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že skutkový stav nebol zistený v rozsahu potrebnom pre spravodlivé rozhodnutie a že právne závery súdu nemajú dostatočný skutkový ani právny základ. Z uvedených dôvodov preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca zamietne, prípadne aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie, v ktorom bude skutkový stav riadne a úplne zistený.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že bolo preukázané, že matka nespolupracovala a ani nespolupracuje s kuratelou. Matka klame, že môže sa negatívny psychický stav maloletého, za ten môže len ona sama. Taktiež klame, že sa ho maloletý bojí, čo nie je pravda. Už niekoľko rokov na základe svojich klamstiev mu znemožňuje stretávať sa s maloletým. S maloletým sa krátkodobo stretli v škole, dovolil mu ho objasť, pobožkať a pritúliť sa. Povedal mu, že ho ľúbi. Matka akonáhle zistila, že vzťah by prebiehal bezproblémovo, začala sa chovať odmietavo. Matka stále žiada posudky a keď sa jej nepáči, tak útočí na vzdelanie a odbornosť znalca. Je nezodpovedná aj voči citom maloletého. Obťažovanie maloletého je výmysel matky. O maloletom ho vôbec neinformuje. Mal za to, že maloletý je u matky v ohrození a matka je zrelá na komplexne psychologické vyšetrenie.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že z odborného hľadiska nemá za potrebné zaujať stanovisko, nakoľko sa nezhodujú s priebehom riešenia daného prípadu, ako aj nespádajú do kompetencie orgánu SPODaSK ich posudzovať. Ohľadom trestného oznámenia zo strany matky na otca, matka prenášala zodpovednosť na iné orgány. Matke bolo ozrejmene, že s danými informáciami sa môže sama obrátiť ihneď na ktorýkoľvek orgán činný v trestnom konaní, priamo a

nesprostredkovanе objasniť všetky podstatné okolnosti nasvedčujúce možnému spáchaniu trestného činu, resp. inému protiprávnemu konaniu, čo však učinila až 23.10.2025 podaním trestného oznámenia na Okresnú prokuratúru Levice, ktoré bolo následne postúpené Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Leviciach. Nedisponuje informáciami o tom, že by bolo zo strany OČTK začaté konanie voči zástupcom orgánu SPODaSK Úradu PSVR Levice. V rámci verifikovania informácií podaných matkou ohľadom „zastrašovania“ maloletého dieťaťa, a to najlepšie vykonaním pohovoru s maloletým, z odborného hľadiska situáciu vyhodnotil tak, že nakoľko maloleté dieťa je dlhodobo vystavované niekoľkoročnému vzťahovému konfliktu medzi matkou a otcom vypočutie maloletého dieťaťa by viedlo k jeho nožnej traumatizácii. Navrhol odvolaciemu súdu, aby v rámci odvolacieho konania potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a odvolanie matky v plnom rozsahu zamietol.

7. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadrila matka. Uviedla, že kuratela opomenula uviesť podstatnú skutočnosť, že písomné výstupy, ktoré vyhotovila a predložila súdu, nezodpovedali obsahu jednotlivých stretnutí a sedení, ktoré boli účastníkmi zaznamenané. Rozpory medzi obsahom zvukových záznamov zo stretnutí a písomnými výstupmi kuratela boli preukázateľne predložené orgánom činným v trestnom konaní. Tieto zistenia však neboli vyhodnotené ako postačujúce na naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu, najmä pokiaľ ide o obligatórny znak spôsobenej škody, a z uvedeného dôvodu bolo trestné konanie odložené. Z obsahu konania je ďalej zrejmé, že činnosť oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately bola primárne a takmer výlučne zameraná na hodnotenie vzťahu medzi rodičmi maloletého dieťaťa. Naopak, absentovalo riadne a systematické zisťovanie a odborné posúdenie vzťahu medzi otcom a maloletým dieťaťom, hoci práve tento vzťah je z hľadiska rozhodovania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti rozhodujúci. Táto skutočnosť bola opakovanе namietaná aj v priebehu súdneho konania, pričom bolo navrhované vykonanie znaleckého dokazovania, prípadne odborného posúdenia vzťahu otca a maloletého dieťaťa zo strany znalca z príslušného odboru, vrátane psychiatrie a sexuológie. Napriek tomu kuratela zotrvala vo svojom prístupe zameranom prevažne na partnerský vzťah rodičov, čím došlo k opomenutiu posúdenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zároveň vo svojich vyjadreniach opakovanе poukazovalo na údajne nepriaznivý vzťah medzi rodičmi, avšak tieto tvrdenia neboli náležite konkretizované ani podložené objektívnymi zisteniami. Navyše, obsah týchto tvrdení je v rozpore s priebehom jednotlivých stretnutí, ako aj s obsahom súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 6P/109/2023, čím vznikajú dôvodné pochybnosti o objektivite a úplnosti vykonaného zisťovania skutkového stavu. Osobitne rozporné sa javí vyjadrenie kurately, podľa ktorého nepovažovala za potrebné zaujať stanovisko k jej tvrdeniam, keďže tieto údajne nespádajú do jej kompetencie, avšak súčasne konštatovala, že uvedené tvrdenia sa nezhodujú s priebehom riešenia prípadu. Takéto vyjadrenie je vnútorne nekonzistentné, keďže ak kuratela nepovažovala vec za patriacu do svojej kompetencie, nemala zároveň hodnotiť pravdivosť alebo nepravdivosť predmetných tvrdení bez ich riadneho odborného preskúmania. Závažné pochybnosti vyvoláva aj postup kurately v súvislosti s podozreniami na protiprávne konanie voči maloletému dieťaťu, keď napriek existencii relevantných skutočností a dôkazov nedošlo k vykonaniu primeraných opatrení smerujúcich k ochrane maloletého dieťaťa. Kuratela napríklad nevykonala potrebné zisťovanie v prirodzenom prostredí dieťaťa, nenavštívila školské zariadenie, ani nezistila aktuálne pomery otca maloletého dieťaťa, hoci tieto kroky patria medzi základné nástroje sociálnoprávnej ochrany detí. Zároveň je nesporné, že orgány činné v trestnom konaní na základe vykonaného preverovania dospeli k záveru, že existujú skutočnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania, o čom svedčí upovedomenie o začatí trestného stíhania zo dňa 24.11.2025. Napriek tomu kuratela vo svojich následných vyjadreniach túto skutočnosť nezohľadnila, hoci bola orgánmi činnými v trestnom konaní vyzvaná na poskytnutie súčinnosti, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o dôslednosti a objektivite jej postupu. Pokiaľ ide o spoluprácu s oddelením sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ona poskytovala riadnu súčinnosť, čo je možné preukázať existujúcou písomnou komunikáciou. Napriek tomu po tom, ako poukázala na potrebu odborného posúdenia vzťahu medzi otcom a maloletým dieťaťom, došlo zo strany kurately k výraznému obmedzeniu jej aktivity a absencii adekvátnej reakcie na podnety smerujúce k ochrane záujmov maloletého. Zároveň uviedla, že jej konanie bolo vždy vedené snahou zabezpečiť ochranu psychického a fyzického zdravia maloletého dieťaťa a konať v súlade s jeho najlepším záujmom v zmysle § 5 zákona o rodine. Obmedzenie kontaktu maloletého dieťaťa s otcom bolo motivované výlučne snahou zabrániť ďalšej traumatizácii maloletého dieťaťa, pričom znalecké dokazovanie vykonané v konaní potvrdilo, že postoj maloletého dieťaťa nie je výsledkom manipulácie z jej strany.

8. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CSP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie matky je potrebné odmietnuť.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

11. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

12. Podľa § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

13. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

14. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže otec podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

15. Podľa § 377 ods. 3 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

16. V danom prípade je exekučným titulom uznesenie Okresného súdu Levice č.k. 6P/103/2020-345 zo dňa 19.01. 2022 v časti úpravy styku otca s maloletým (výrok V.) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25CoP/12/2022-403 zo dňa 11.05.2022, právoplatného a vykonateľného dňa 26.05.2022, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a zároveň súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 95,- mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku. O úprave styku otca s maloletým súd rozhodol tak, že otec je otec stretávať sa s maloletým každý párnny týždeň od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý nepárny týždeň v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod., vo štvrtok od 16:00 hod. do 18:00 hod., v čase letných prázdnin od 01.07. od 09:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a od 01.08. od 09:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod., v čase vianočných sviatkov každý párnny rok od 23.12. od 09:00 hod. do 30.12. do 18:00 hod., každý nepárny rok od 30.12. od 09:00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 18:00 hod., s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní si maloletého včas a riadne na stretnutie pripraviť a v stanovenom čase navzájom odovzdať a prevziať v mieste bydliska matky. V zmysle uvedeného rozsudku sú obaja rodičia oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd zároveň v rozsudku konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti zastavil.

17. Z citovaných ustanovení vyplýva, že zákon ustanovuje obsahové náležitosti odvolania (ktoré musí spĺňať okrem všeobecných náležitostí podania) v § 377 ods. 3 CMP, pričom súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 CSP). Po preskúmaní odvolania matky odvolací súd zistil, že matka odvolanie odôvodnila všeobecne vymenovaním odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) CSP a teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. V danej veci však odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia, je možné ho odôvodniť len dôvodmi taxatívne vymedzenými v § 377 ods. 3 CMP teda tým, že exekučný titul nie je vykonateľný (pozn. „môže ísť o dôvody formálnej nevykonateľnosti alebo materiálnej nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, pri materiálnej vykonateľnosti pôjde o neurčitosť výroku, označenia účastníkov, lehoty na plnenie, príp. iných, pre výkon rozhodnutia podstatných údajov. Pri formálnej vykonateľnosti pôjde o to, že rozhodnutie

doposiaľ nenadobudlo vykonateľnosť, napr. pre nesprávne doručenie, pre nesprávne právne posúdenie vykonateľnosti súdom a pod. - Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034, obdobne nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 41/2011 – 31 zo dňa 03.05.2011) alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (pozn. dôvodom môže byť napr. to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo matka osoba zomrela, dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom - Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034) s tým, že tieto odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 3 CMP). Nepôjde ani o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní (Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034).

18. Odvolací súd sa preto v rámci prieskumu napadnutého rozhodnutia zamerlal výlučne na existenciu, či odvolanie matky je založené na zákonom prípustných dôvodoch.

19. K odvolacím námietkam matky odvolací súd dáva do pozornosti, že práva účastníkov, záujem maloletých detí a zistenie skutočného stavu konania v dostatočnej miere zohľadnil zákonodarca v právnej úprave účinnej do 31.10.2023, ktorá ukladala súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. v znení účinnom do 31.10.2023). Avšak prijatím vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 16.10.2023, č. 413/2023 Z. z., došlo s účinnosťou od 01.11.2023 k zmene § 3 vyhl. č. 207/2016 Z. z. v smere, že súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z. z.). Uvedené znamená, že zákonodarca upustil od právnej úpravy tzv. ospravedlniteľných dôvodov, práve pri ktorých bol súd povinný zohľadňovať najmä správanie sa povinného pri plnení povinnosti, správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa. Keďže obe citované vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky majú charakter procesného predpisu (boli vydané na základe splnomocňovacieho ustanovenia § 392 CMP), pričom vyhláška č. 413/2023 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia, odvolací súd v súvislosti s riešením otázky absencie intertemporálnych ustanovení právneho predpisu poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL. ÚS 107/2011 z 22.10.2014 podľa ktorého, pokiaľ ide o oblasť procesného práva platí, že nová právna úprava sa uplatní na všetky prebiehajúce konania, ibaže zákon neustanovuje inak. Zdôrazňuje, že pre procesné právo vo všeobecnosti platí, že nové ustanovenia zákona sa aplikujú nielen v konaniach, ktoré boli začaté po účinnosti novely, ale aj v konaniach, ktoré boli začaté podľa starších právnych predpisov. Táto zásada sa neuplatní v tých prípadoch, ak zákon z nej ustanoví výnimky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 12/2012 z 26.06.2013). Za výnimky vyplývajúce z citovaných rozhodnutí možno považovať ochranu nadobudnutých práv, ktorá by mala vyplývať z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

20. Vychádzajúc z uvedeného uzatvára, že aj pre dané konanie, začaté za účinnosti § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. v znení účinnom do 31.10.2023, platí s účinnosťou od 01.11.2023 nová právna úprava prijatá v čl. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z. z., ktorou sa mení § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., čo znamená, že odvolacie námietky matky, týkajúce sa nesprávneho vyhodnotenia existencie ospravedlniteľných dôvodov, správania sa otca a nezákonného postupu súdu nemajú pre rozhodovanie odvolacieho súdu žiaden podstatný skutkový a ani právny význam, sú nerelevantné.

21. Preto odvolací súd uzavrel, že matka v odvolaní neuviedla žiaden z odvolacích dôvodov v zmysle § 377 ods. 3 CMP a takéto skutočnosti ani nevyplývajú z obsahu spisu.

22. Keďže ide o také vady odvolania, pre ktoré nemožno v odvolacom konaní pokračovať, odvolací súd v zmysle ust. § 386 písm. d) CSP odmietol odvolanie matky (povinne), pretože nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a nie je ho možné vecne prejednať.

23. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

24. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 391 CMP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol :o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).